

Далеко

Віталій Гречка

Сухі листки ворухить тихо вітер,
Побільшало у парках дітвори
І гріє сонце вересня привітно,
Ласкаво посміхається згори.

Земне все наше сонцю так далеко,
Не видно, мабуть, зірці справ людських...
Та знайте, квітко, камінь чи лелеко –
Тепла у нього вистачить на всіх!

Не бачить сонце наших негараздів,
А як побачиш, коли даль така?
По хмаркам, що рожеві і пухнасті
Промчала раптом тінь від літака...

Зруйнує час всі літаки і легко
Він знищить все і всіх, кого ти знав!
Ти бачив це колись, було далеко...
Тому, можливо, не запам'ятав.